

Σ' ένα λεύκωμα η μαγεία από τα καφενεία των Κρητικών

Τα καφενεία των Κρητικών!

Μια εντυπωσιακή έκδοση από την "Τυποκρέτα"

Ο Θεός έφτιαξε τον άνθρωπο και ο καφές την ημέρα του! Οι ... ναοί του δημοφιλέστερου ροφήματος της ανθρωπότητας παρουσιάζονται σε ένα μοναδικό λεύκωμα που κυκλοφορεί από την ΤΥΠΟΚΡΕΤΑ.

Τέσσερις φωτογράφοι, επαγγελματίες και μη, «όργωσαν» τα χωριά της Μεγαλονήσου και απαθανάτισαν τις ωραιότερες στιγμές των κατοίκων τους, όταν, δηλαδή, απολαμβάνουν τον πρωινό ή απογευματινό καφέ τους, τη ρακί, παίζουν τάβλι ή χαρτιά και όλα αυτά.. στο καφενείο.

Τίποτα δεν μπορεί να συγκριθεί με τη μυρωδιά του ελληνικού καφέ, με την πρώτη γουλιά μετά από ξενύχτι... Οι καλύτερες συζητήσεις γίνονται μαζί με μια αχνιστή φλυτζάνα με τη συνοδεία του απαραίτητου κεράσματος.

Οι παραπάνω εικόνες αποτυπώνονται στο λεύκωμα «Καφενεία στην Κρήτη» με φωτογραφίες των Νικήτα Αλμπάνη, Νίκου Κουτάντου, Αταλάντης Μιχελιογιαννάκη και Έφης Ψιλάκη.

Το λεύκωμα παρουσιάζεται την ερχόμενη Δευτέρα 30 Νοεμβρίου στις 7.30 το βράδυ στη Βασιλική του Αγίου Μάρκου. Θα μιλήσουν ο καθηγητής Πανεπιστημίου Κρήτης, Γιώργος Νικολακάκης, και η φιλόλογος, Γωγώ Κουγιουμουτζάκη.

Φωτογράφων... βιώματα

Οι τέσσερις καλλιτέχνες περιγράφουν πως «περπατήσαμε στους άδειους δρόμους των κρητικών χωριών φιλοδοξώντας να φωτογραφίσουμε την ίδια τη ζωή, όπως εκδηλώνεται και εκφράζεται σε ένα χώρο με δικούς του κανόνες λειτουργίας, στο μεταίχμιο μιας εποχής. Χωριά που φθίνουν- θύματα της αστικοποίησης, άνθρωποι που ζουν με αναμνήσεις, αλλά και καφενεία που συνεχίζουν να επιτελούν έναν σπουδαίο κοινωνικό ρόλο. Εκεί συναντήσαμε τις αγέρωχες μορφές που θυμίζουν την Κρήτη του χθες, εκεί γίναμε κοινωνοί ενός πολιτισμού που εκφράζεται με ιδιαίτερους κανόνες και παράλληλα εκφράζει το ήθος των παραδοσιακών κοινωνιών, εκεί κατανοήσαμε τους απαραίτητους κανόνες που διέπουν τη φιλοξενία. Και τους ακολουθήσαμε.

Οι φωτογραφίες που δημοσιεύονται σε αυτό το βιβλίο φιλοδοξούν να δώσουν μια πολύπλευρη εικόνα του κρητικού καφενείου, να μεταφέρουν εμπειρίες, βιώματα, συναισθήματα, κώδικες συμπεριφοράς και τρόπους λειτουργίας. Εμείς αρκούμαστε να πούμε απλά πως προσεγγίσαμε το καφενείο με αγάπη. Και πως εισπράξαμε περισσότερη από αυτήν που προσφέραμε.»

Στο προλογικό τους σημείωμα, διευκρινίζουν πως «επιλέγοντας να φωτογραφίσουμε καφενεία γνωρίζαμε εκ των προτέρων ότι το εγχείρημά μας εμπειρείχε αρκετές αντιφάσεις και ακόμη περισσότερες δυσκολίες. Γνωρίζαμε ότι δεν επρόκειτο για μια θεματική περιοχή που απαιτούσε εξάσκηση σε μια φωτογραφική τεχνική και ότι δεν υπήρχε κάποιο κοινό σημείο αναφοράς. Καφενείο είναι ο χώρος, μια κατασκευή, ένα αρχιτεκτόνημα. Είναι, όμως, και οι άνθρωποι. Οι θαμώνες. Είναι το έθος και το ήθος. Καφενείο είναι ένα σύνολο δραστηριοτήτων που εκτυλίσσονται σε ένα συγκεκριμένο χώρο, που μπορεί να είναι κάποια παλιά οικοδομή ή ένα σύγχρονο κτήριο με αλουμινοκατασκευές και επιγραφές. Δεν είδαμε απλώς το καφενείο σαν ένα χώρο συνάντησης αλλά σα μια λειτουργία με πολλές προεκτάσεις στο κοινωνικό γίνεσθαι.»